

INATSISARTUT

EM2015/85 Bilag 3

14. april 2015

Naalakkersuisoq for Finanser og Råstoffer
Her

Supplerende spørgsmål vedr. FM 2015/85: Forslag til Inatsisartutlov om ændring af landstingslov om ind- og udførsel af varer

I forlængelse af Lovudvalgets tidligere spørgsmål og Naalakkersuisuts besvarelse heraf, anmoder Lovudvalget Naalakkersuisut om at besvare følgende, supplerende spørgsmål:

1. Det er Lovudvalgets forståelse, at den kropsscanner, som Naalakkersuisut påtænker at anskaffe, ikke viser kroppens overfladedetaljer, herunder kroppens intime dele, på en måde, som kan virke krænkende for den, der scannes, og at overvejelser vedrørende brug af diskretions-software, og udstedelse af retningslinjer til beskyttelse af de rejsendes privatliv derfor ikke er relevante. Kan Naalakkersuisut bekræfte dette?
2. Udvalget har spurgt Naalakkersuisut, om der er grupper, for hvem røntgen-scanning vil udgøre en særlig sundhedsrisiko, og hvilke retningslinjer vil Naalakkersuisut i givet fald udstede med henblik på at beskytte disse. Naalakkersuisut har i sit svar oplyst, at der ifølge arbejdsbeskrivelsen for kropsscanneren i Københavns lufthavn ikke må foretages scanning af gravide og børn under 15 år, og at Naalakkersuisut vil anvende tilsvarende retningslinjer. Udvalget forstår svaret således, at Naalakkersuisut ikke mener, at røntgen-scanning vil kunne udgøre en særlig sundhedsrisiko for andre grupper, herunder f.eks. kræftramte, som rejser til og fra behandling. Kan Naalakkersuisut bekræfte dette?
3. Det kunne overvejes, hvorvidt retningslinjer, hvorefter der ikke må foretages scanning af børn under 15 år, vil kunne indebære en utilsigtet risiko for, at narkotikasmuglere fremover kunne fristes til at anvende børn til indsmugling af de narkotiske stoffer. Hvad er Naalakkersuisuts bemærkninger til denne problemstilling?
4. Hvor lavt er det Naalakkersuisuts vurdering, at aldersgrænsen vil kunne sættes, uden at kropsscanningen vil kunne anses for helbredsmæssigt utilrådelig?

5. Hvordan vil man kontrollere personer, som der er grund til at mistænke, men som i henhold til retningslinjer fastsat af Naalakkersuisut ikke må udsættes for kontrol i form af kropsscanning (herunder f.eks. gravide)? Vil de blive kontrolleret på samme måde som i dag, det vil sige ved kropsvisitering?
6. Det fremgår af udvalgets spørgsmål og Naalakkersuisuts svar, at prisen for en kropsscanner af den type, som påtænkes anskaffet, formentlig snarere er 1, 6 mio. kr. end de 800.000, som er oplyst til lovbemærkningerne til forslaget. Indebærer merprisen behov for fremsættelse af ændringsforslag til forslaget til finanslov for 2015?
7. De gældende regler (§ 30, stk. 4, i landstingsloven om ind- og udførsel af varer) forpligter personer, som rejser til eller fra Grønland, til at oplyse skatteforvaltningen herom, hvis de medbringer kontanter til en værdi af 15.000 euro eller derover. Med lovforslaget indføres en tilsvarende pligt for personer og virksomheder m.v., som sender kontanter til en værdi af 15.000 euro eller derover fra Grønland, eller som modtager sådanne forsendelser fra et land uden for Grønland, til at oplyse Skatteforvaltningen herom.

15.000 euro svarer i dag til et beløb på omkring 110.000 kr. Tilsvarende beløbsgrænser er fastsat i hvidvask-lovgivningen.

Formålet med den gældende § 30, stk. 4, og med den foreslåede § 30, stk. 5, er at hindre overførsel af penge, som stammer fra kriminalitet (f.eks. salg af hash) eller som skal anvendes til kriminalitet (f.eks. køb af hash).

Et kontantbeløb til en værdi af mere end 100.000 kr., forekommer at være betydeligt mere, end hvad de fleste ville medbringe på en rejse, og udover banker er der vel heller ikke mange, som kan tænkes at ville sende så store kontantbeløb som fragt.

Hvad er baggrunden for, at man har sat beløbsgrænsen til 15.000 euro, og ville en lavere grænse ikke udgøre et bedre værn mod kriminalitet?

8. Hvis f.eks. en virksomhed i udlandet sender et kontantbeløb på mere end 15.000 euro til en virksomhed i Grønland, vil pligten til at angive beløbet overfor skatteforvaltningen så påhvile afsender eller modtager (eller såvel afsender som modtager)?
9. Naalakkersuisut har til andenbehandlingen af lovforslaget fremsat et ændringsforslag. Ændringsforslaget indebærer, at skatteforvaltningen kan stille krav til anlæg og indretning af havne og lufthavne, herunder krav om at der stilles lokaler m.v. til rådighed for skatteforvaltningens kontrol med passagerer, og krav om opsætning af afspærringer i områder, hvor varer lastes eller losses. Hvis en havn eller lufthavn ikke lever op til kravene, kan skatteforvaltningen nægte at tillade losning og lastning af varer og ombordtagning og landsætning af passagerer.

Det fremgår af ændringsforslaget og af bemærkningerne hertil, at de udgifter, som måtte være forbundet med efterlevelse af skatteforvaltningens krav vil skulle afholdes af den pågældende havn eller lufthavn (som i sidste ende må forventes at lade udgifterne dække af forbrugerne).

Naalakkersuisut bedes redegøre for ændringsforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet og for det offentlige.

Vedrørende høring

Det er i de almindelige lovbemærkninger afsnit 8 oplyst, at lovforslaget har været i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

KANUKOKA, Grønlands Arbejdsgiverforening, NUSUKA, S.I.K., KNAPK, KPMG Grønland, Deloitte, Grønlands Revisionskontor, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Departementet for Erhverv, Råstoffer og Arbejdsmarked og hos Politimesteren i Grønland.

Lovforslaget har endvidere været offentliggjort på Naalakkersuisuts høringsportal.

Lovudvalget har spurgt Naalakkersuisut, hvad der er baggrunden for, at Naalakkersuisut ikke har fundet det relevant at høre Mittarfeqarfiit og de luftfartselskaber, som beflyver Grønland.

Naalakkersuisut har afgivet følgende svar:

I forbindelse med lovforberedelsen har Naalakkersuisut efter sædvanlig praksis fremsendt høringsmaterialet til Departementet for Boliger, Byggeri og Infrastruktur som vurderer relevansen i forhold til høring/orientering af relevante luftfartsselskaber og underliggende enheder. Finansdepartementet ser dog ikke, at luftfartsselskaberne skulle have en egentlig interesse i spørgsmålet.

Lovudvalget må hertil bemærke, at Departementet for Boliger, Byggeri og Infrastruktur ikke er angivet på listen over hørte myndigheder m.v. i de almindelige lovbemærkninger afsnit 8.

Skattestyrelsen gives med lovforslaget mulighed for at kræve oplysninger om passagererne gennem adgang til flyselskabernes booking-registre i lufthavnen. Samtidig indføres hjemmel til at tilbageholde et fly ved ankomsten, indtil Skattestyrelsen har modtaget alle relevante oplysninger. Umiddelbart må Lovudvalget på den baggrund stille sig uforstående overfor, at Finansdepartementet ikke har anset, at luftfartselskaberne skulle kunne have en interesse i at blive hørt vedrørende lovforslaget.

Naalakkersuisut har til andenbehandlingen af lovforslaget fremsat et ændringsforslag. Ændringsforslaget indebærer, at skatteforvaltningen kan stille krav til anlæg og indretning af havne og lufthavne, herunder krav om at der stilles lokaler m.v. til rådighed for skatteforvaltningens kontrol med passagerer, og krav om opsætning af afspærringer i områder, hvor varer lastes eller losses. Hvis en havn eller lufthavn ikke lever op til kravene, kan skatteforvaltningen nægte at tillade losning og lastning af varer og ombordtagning og landsætning af passagerer.

Det er udvalgets forståelse, at ændringsforslaget ikke har været til høring.

Udvalget finder det ønskeligt, at relevante parter høres vedrørende ændringsforslaget, og at der foretages supplerende høring af Mittarfeqarfiit og de luftfartselskaber, som beflyver Grønland vedrørende lovforslaget.

Udvalget anmoder derfor Naalakkersuisut om at foretage en 2-ugers lynhøring, og at tilsende udvalget en redegørelse for de indhentede høringssvar og Naalakkersuisuts bemærkninger hertil.

Med venlig hilsen

Laura Tàunâjik
Formand for Lovudvalget